

Η ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΗ ΠΟΛΗ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΚΑΛΟΥΜΕ ΠΕΜΠΤΗ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ ΣΤΙΣ 19:30 ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΤΟ ΙΛΙΟΝ ΓΙΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΟΥ ΚΑΛΟΥΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ/ΕΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ

«Για τα μάτια ενός παιδιού που ψάχνει γη, γκρεμίζω ουρανούς...»

Αυτή η φράση κυριαρχεί στη σκέψη μας από το μεσημέρι στις 12/7 όταν ως Ανυπότακτη πόλη παρεμβήκαμε στο αστυνομικό τμήμα Ιλίου μαζί με αλληλέγγυους, για την απελευθέρωση μιας οικογένειας Σύριων προσφύγων με ένα μωρό ενός έτους, οι οποίοι κρατούνταν επειδή αρνήθηκαν να υποταχτούν στην έξωση που τους έκανε η ΜΚΟ ΝΟΣΤΟΣ, από το σπίτι που τους είχε παραχωρηθεί (με το αζημίωτο για τη ΜΚΟ).

Ναι! Κρατούνταν στο αστυνομικό τμήμα ένα μωρό παιδί μαζί με τους γονείς του!

Στην έξωση των προσφύγων στις 12 Ιουλίου στο Ίλιον, που έγινε με εισαγγελική παραγγελία της ΜΚΟ ΝΟΣΤΟΣ, **με βίαιο τρόπο η αστυνομία πήρε το παιδί από την αγκαλιά της μάνας του για να το χρησιμοποιήσει εκβιαστικά για να τους βγάλουν από το σπίτι.** Δεν δίστασαν μάλιστα να τους κρατήσουν για πολλές ώρες στο ΑΤ, με την απειλή της σύλληψης και της απόδοσης κατηγοριών για απείθεια στο νόμο. Στους αλληλέγγυους στους πρόσφυγες, που βρέθηκαν στο γεγονός κατά τη διάρκεια της έξωσης, ασκήθηκε βία από την αστυνομία, που τους συνέλαβε και τους κράτησε στο ΑΤ πολλές ώρες μέχρι να τους αποδώσουν κατηγορίες. Αυτή είναι η ποινικοποίηση της αλληλεγγύης από το κράτος και τους μηχανισμούς του. Χαρακτηριστική ήταν η αστυνομοκρατία που επικράτησε με κλούβες και ΜΑΤ σε μια γειτονιά που κινδύνευε από μια μάνα, έναν πατέρα και ένα μωρό παιδί και τον κόσμο που τους υπεράσπιζε...

Η άμεση αντίδραση και κινητοποίηση συλλογικοτήτων της περιοχής και αλληλέγγυων είχε ως αποτέλεσμα την απελευθέρωση τόσο των προσφύγων όσο και των προσαχθέντων αλληλέγγυων.

Πώς να ημερέψει ο νους μπροστά σ' αυτό το γεγονός...

Πρόσφυγες κυνηγημένοι και ξεριζωμένοι από τον πόλεμο και το θάνατο κι εδώ κυνηγημένοι και περιθωριοποιημένοι χωρίς στέγη, δουλειά, ασφάλεια, μόρφωση. Ακόμα και όταν πάρουν το πολυπόθητο άσυλο, η πρώτη κίνηση του κράτους και των ΜΚΟ στις οποίες έχει ανατεθεί ο έλεγχος και η διαχείριση όλης της ζωής των προσφύγων, είναι να τους κάνουν έξωση από τα σπίτια που τους έχουν παραχωρηθεί από τους διεθνείς οργανισμούς (χρήματα των λαών του κόσμου) με την αρωγή όλων μηχανισμών του κράτους, αστυνομίας, εισαγγελέων, δικαστηρίων. Η πολιτική που ακολουθείται από τους εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς (κυβερνήσεις, ΕΕ, ΟΗΕ, ΜΚΟ) είναι να αντιμετωπίζουν την προστασία των προσφύγων σαν ένα πεδίο κερδοφορίας για το σύγχρονο κεφάλαιο. Όλη η διαδικασία μέχρι την απόκτηση ασύλου αλλά και η μετέπειτα διαδικασία ένταξης στην εργασία έχει ανατεθεί σε ιδιωτικές εταιρείες οι οποίες λειτουργούν ως μεσάζοντες για την προμήθεια φτηνού και ελαστικοποιημένου εργατικού δυναμικού στις εταιρείες.

Από τον πόλεμο των όπλων και των βομβών στις σύγχρονες φυλακές των χωρών υποδοχής

Μέσα από το πρόγραμμα HELIOS θέτουν εκβιαστικές προϋποθέσεις στους πρόσφυγες προκειμένου να εγκλωβιστούν στη χώρα εισόδου. Θα πρέπει να αποδεχτούν αδιαμαρτύρητα την έξωση για να μπουν στο πρόγραμμα της εξαμήνης ένταξης με τον όρο ότι δεν θα φύγουν για άλλη χώρα πχ Γερμανία. Μέσα από αυτό το πρόγραμμα η Ελληνική κυβέρνηση συμμετέχει στη ρύθμιση της ροής προς τις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες της Βόρειας Ευρώπης και της προσφοράς φτηνής εργατικής δύναμης στο Ελληνικό κεφάλαιο.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Να μην απαγγελθεί καμιά κατηγορία στους πρόσφυγες και τους αλληλέγγυους
- Καμία έξωση, κανένας πρόσφυγας και καμιά προσφύγισσα στο δρόμο
- Άμεση στέγαση των προσφύγων από το τοπικό κράτος (δήμοι) και το κεντρικό κράτος χωρίς όρους και προϋποθέσεις
- Να δημιουργηθούν άμεσα προγράμματα πλήρους προστασίας με στέγη, εργασία, πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και μόρφωση για όλους/ες
- Να κλείσουν όλα τα κέντρα κράτησης, οι πρόσφυγες να ζήσουν ελεύθεροι στις γειτονιές μας.